

ระเบียบกรมการจัดหางาน

ว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาต

การทำงานของคนต่างด้าว

พ.ศ. ๒๕๔๕

เพื่อให้การพิจารณาอนุญาตทำงานของคนต่างด้าว ตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑ เป็นไปโดยรอบคอบตรงตามเจตนารมณ์ของกฎหมาย สมควรกำหนดหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าว อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๓๒ แห่งพระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการแผ่นดิน พ.ศ. ๒๕๓๔ อธิบดีกรมการจัดหางานโดยความเห็นชอบของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมจึงวางระเบียบ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์และเงื่อนไขในการพิจารณาอนุญาตการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๔๕”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๓๗ ลงวันที่ ๓๐ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๓๗

(๒) ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๔๑ ลงวันที่ ๑๕ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๔๑

(๓) ระเบียบกรมการจัดหางานว่าด้วยหลักเกณฑ์ในการพิจารณาคำขออนุญาตทำงานของคนต่างด้าว (ฉบับที่ ๓) พ.ศ. ๒๕๔๒ ลงวันที่ ๒๐ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๔๒
ข้อ ๔ ในระเบียบนี้

“ผู้มีอำนาจพิจารณา” หมายความว่า อธิบดีหรือเจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี

“การพิจารณาออกใบอนุญาต” หมายความว่า การออกใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๕ และมาตรา ๒๑ แห่งพระราชบัญญัติการทำงานของคนต่างด้าว พ.ศ. ๒๕๒๑

ข้อ ๕ หลักเกณฑ์การพิจารณาออกใบอนุญาตทำงาน ต่ออายุใบอนุญาตและการอนุญาตให้เปลี่ยนการทำงานหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ให้ผู้มีอำนาจพิจารณาอนุญาตเฉพาะกิจการที่ไม่ขัดต่อกฎหมายและอนุญาตแก่คนต่างด้าวเฉพาะที่มีคุณสมบัติตามเงื่อนไขในกรณีหนึ่งกรณีใดดังต่อไปนี้

(๑) เป็นคนต่างด้าวที่จะทำงานในสถานประกอบการที่มีทุนชำระแล้วและทุนประกอบธุรกิจเริ่มต้นไม่น้อยกว่าสองล้านบาทและทุกสองล้านบาทให้มีคนต่างด้าวทำงานได้หนึ่งคน ทั้งนี้ ต้องไม่เกินสิบคน โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานทุนชำระแล้วและทุนประกอบธุรกิจ ตลอดจนรายการเคลื่อนไหวทางบัญชีของธนาคาร รวมทั้งงบการเงินของปีที่ผ่านมาประกอบการพิจารณาด้วย

(๒) ทำงานในสถานประกอบการที่ได้ชำระภาษีเงินได้ให้แก่รัฐในรอบสามปีที่ผ่านมา รวมทั้งไม่น้อยกว่าห้าล้านบาท ให้มีคนต่างด้าวทำงานได้หนึ่งคน โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานการชำระภาษีเงินได้

(๓) ทำงานในสถานประกอบการที่ดำเนินธุรกิจส่งออกสินค้าไปต่างประเทศ และนำเงินตราต่างประเทศเข้าประเทศสามล้านบาทขึ้นไปในปีที่ผ่านมา ให้มีคนอื่นต่างตัวทำงานได้หนึ่งคนทุก ๆ จำนวนเงินสามล้านบาท แต่ไม่เกินสามคน โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานใบขนสินค้าขาออก

(๔) ทำงานในสถานประกอบการที่มีการจ้างงานคนไทยทุกห้าสิบคน ให้มีคนอื่นต่างตัวทำงานได้หนึ่งคน แต่ไม่เกินห้าคน โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานแบบรายการแสดงการส่งเงินสมทบกองทุนประกันสังคม

(๕) เป็นคนอื่นต่างตัวที่มีรายได้และมีหน้าที่ชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา ประจำปีให้แก่รัฐบาลไทยตั้งแต่หนึ่งหมื่นแปดพันบาทขึ้นไป หรือได้ชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดาในปีที่ผ่านมาเป็นจำนวนตั้งแต่หนึ่งหมื่นแปดพันบาทขึ้นไป โดยพิจารณาจากเอกสารหลักฐานการชำระภาษีเงินได้บุคคลธรรมดา

ข้อ ๖ เมื่อมีเหตุจำเป็นอันสมควรอธิบดีอาจพิจารณาออกใบอนุญาตทำงาน ต่ออายุใบอนุญาต และอนุญาตให้เปลี่ยนการทำงานหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงานให้แก่คนอื่นต่างตัวในลักษณะหนึ่งลักษณะใดดังต่อไปนี้ได้ โดยมีให้นำข้อจำกัดในเรื่องจำนวนคนอื่นต่างตัวตามความในข้อ ๕ มาใช้บังคับ

(๑) ตัวแทนในธุรกิจการค้าระหว่างประเทศที่เดินทางเข้ามาตรวจสอบมาตรฐานสินค้า หรือการจัดซื้อสินค้า หรือการศึกษาภาวะตลาดสินค้า

(๒) งานให้คำปรึกษาด้านการลงทุน หรือด้านการบริหาร หรือด้านเทคนิค และเทคโนโลยี หรือด้านการตรวจสอบภายในเป็นครั้งคราว

(๓) ผู้แทนธุรกิจท่องเที่ยว ซึ่งนำชาวต่างประเทศเข้ามาท่องเที่ยวในประเทศไทย

(๔) สถาบันการเงินระหว่างประเทศ ซึ่งได้รับการรับรองจากส่วนราชการที่รับผิดชอบ

(๕) กิจการ บันเทิง มหรสพ ดนตรี ศาสนา สังคมสงเคราะห์ วัฒนธรรม กีฬา ซึ่งมีลักษณะการจ้างงานเป็นครั้งคราว และไม่แสวงหาผลกำไร หรือเป็นการก่อให้เกิดรายได้ต่อประเทศหรือเป็นประโยชน์ต่อสังคมโดยรวม

(๖) การนำคนต่างด้าวเข้ามาทำงานเพื่อให้งานสำเร็จภายใต้โครงการของส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจ ซึ่งมีหนังสือรับรองจำนวนคนต่างด้าวพร้อมทั้งระบุชื่อตำแหน่ง มาแสดง

(๗) งานที่ก่อให้เกิดการใช้วัตถุดิบภายในประเทศเป็นส่วนใหญ่ หรือสามารถลดการนำเข้าวัตถุดิบจากต่างประเทศ

(๘) งานที่จะช่วยให้มีการส่งออกซึ่งสินค้าไทย

(๙) งานที่นำเทคโนโลยีซึ่งคนไทยยังทำไม่ได้ เพื่อเข้ามาเผยแพร่และถ่ายทอดให้แก่คนไทย

(๑๐) งานที่คนไทยสามารถทำได้ แต่มีจำนวนไม่เพียงพอที่จะสนองความต้องการของตลาดแรงงานภายในประเทศ

(๑๑) มีถิ่นที่อยู่ในราชอาณาจักร โดยมีใบสำคัญถิ่นที่อยู่หรือใบสำคัญประจำตัวคนต่างด้าว

(๑๒) เป็นคู่สมรสของคนไทย จดทะเบียนสมรสโดยถูกต้องตามกฎหมาย และดำรงชีวิตอยู่ร่วมกันฉันท์สามีภรรยาโดยเปิดเผย และประกอบอาชีพที่สุจริต ไม่เป็นที่รังเกียจต่อสังคม

เมื่ออธิบดีได้พิจารณาอนุญาตแล้ว ให้รายงานให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงแรงงานและสวัสดิการสังคมทราบภายในวันที่สิบห้าของเดือนถัดไป

ข้อ ๗ ในกรณีที่คนต่างด้าวจากประเทศที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ตามที่กระทรวงการต่างประเทศกำหนด ยื่นคำขอรับใบอนุญาตทำงานตามมาตรา ๗ หรือกรณีที่บุคคลใดประสงค์จะให้คนต่างด้าวเข้ามาทำงานในกิจการของตนในราชอาณาจักรและยื่นคำขอรับใบอนุญาตแทนคนต่างด้าวตามมาตรา ๘ ก็ดี ให้ดำเนินการส่งตรวจสอบประวัติไปยังสำนักข่าวกรองแห่งชาติ ศูนย์รักษาความปลอดภัยแห่งชาติ หรือสำนักงานตำรวจสันติบาล สำนักงานตำรวจแห่งชาติ

ในระหว่างดำเนินการตรวจสอบประวัติข้างต้น ถ้าเป็นการยื่นคำขอตามมาตรา ๗ อาจจะพิจารณาออกใบอนุญาตทำงานให้ก่อนได้เท่าระยะเวลาการอยู่ในราชอาณาจักรตามหนังสือเดินทางที่มีกำหนดไม่เกินเก้าสิบวัน

ในกรณีที่ผลการตรวจสอบประวัติตามวรรคหนึ่งปรากฏว่า คนต่างด้าวข้างต้น เป็นบุคคลที่อาจเป็นภัยต่อความมั่นคงของชาติ ห้ามพิจารณาออกใบอนุญาตหรือต้องเพิกถอนการอนุญาตและให้มีหนังสือแจ้งสำนักงานตำรวจแห่งชาติทราบ

ข้อ ๘ ก่อนใบอนุญาตสิ้นอายุและผู้รับใบอนุญาตประสงค์จะทำงานนั้นต่อไป ให้ยื่นคำขอต่ออายุใบอนุญาตต่อนายทะเบียน และให้ผู้ขอต่ออายุใบอนุญาต ทำงานไปพลางก่อนจนกว่านายทะเบียนจะมีคำสั่งไม่อนุญาต

ข้อ ๙ ในกรณีที่คนต่างด้าวขออนุญาตทำงานในสถานประกอบการที่เป็นนิติบุคคล มูลนิธิ สมาคม หรือทำงานให้กับกลุ่มบุคคลหรือบุคคลในประเทศไทย ที่ได้รับความช่วยเหลือจากองค์การเอกชนต่างประเทศที่มีได้อยู่ในความควบคุมของกรมวิเทศสหการ ให้ตรวจสอบการเข้ามาดำเนินงานขององค์การเอกชนต่างประเทศนั้น

หากยังมีได้ยื่นขออนุญาตเข้ามาดำเนินงานและหรือตั้งสำนักงานภูมิภาคในประเทศไทย ตามระเบียบว่าด้วยการเข้ามาดำเนินงานขององค์กรเอกชนต่างประเทศในประเทศไทย ให้ระงับการพิจารณาการอนุญาตของคนต่างด้าวนั้นไว้ก่อน จนกว่าองค์กรเอกชน ต่างประเทศนั้นจะได้รับอนุญาตตามระเบียบดังกล่าวแล้ว

ข้อ ๑๐ ในการพิจารณาออกใบอนุญาต กรณีผู้มีอำนาจพิจารณามีคำสั่ง ไม่อนุญาต ให้มีหนังสือแจ้งพร้อมระบุเหตุผลแห่งการไม่อนุญาตให้ผู้ยื่นคำขอทราบ

ข้อ ๑๑ ผู้ขอมูลสิทธิอุทธรณ์ต่อรัฐมนตรีโดยทำเป็นหนังสือยื่นต่ออธิบดีหรือ เจ้าพนักงานซึ่งอธิบดีมอบหมายหรือนายทะเบียน แล้วแต่กรณี ภายในสามสิบวัน นับแต่วันที่ได้รับทราบคำสั่งไม่อนุญาตหรือไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน ไม่อนุญาต ให้ทำงานอื่นหรือเปลี่ยนท้องที่หรือสถานที่ในการทำงาน ซึ่งผู้รับอุทธรณ์ต้องนำส่ง คณะกรรมการพิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวภายในสิบห้าวัน และคณะกรรมการ พิจารณาการทำงานของคนต่างด้าวจะพิจารณาเสนอความเห็นต่อรัฐมนตรีภายใน สิบห้าวัน และรัฐมนตรีวินิจฉัยคำอุทธรณ์ภายในสามสิบวัน คำวินิจฉัยของรัฐมนตรี ให้เป็นที่สิ้นสุด

กรณีอุทธรณ์คำสั่งไม่ต่ออายุใบอนุญาตทำงาน ผู้อุทธรณ์มีสิทธิทำงาน ไปพลางก่อนได้จนกว่าจะมีคำวินิจฉัยอุทธรณ์ของรัฐมนตรี

ข้อ ๑๒ คนต่างด้าวที่ได้รับใบอนุญาตก่อนวันที่ระเบียบนี้ใช้บังคับให้ทำงานได้ ต่อไปจนกว่าครบระยะเวลาการอนุญาต

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๕๕

วันชัย ผดุงศุกไถย

อธิบดีกรมการจัดหางาน